Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-με-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος .	» » 6,50
Τρίμηνος . . .	» 3.—	Τρίμηνος .	» » 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 35

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 25ος | *Ἐν Ἀθήναις, 29 Σεπτεμβρίου 1918* | *Ἔτος 40ὸν.—Ἀριθ. 44*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Αὐτὰ ἦταν τὰ σοβαρὰ συμβάντα ἐκείνης τῆς νύκτας. Ἡ παρουσία τῶν καταδίκων ἀποτελοῦσε διαρκῆ κίνδυνο γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ, ποὺ ἔζησαν ὡς τώρα τόσο εὐτυχισμένοι· γιατὶ ποιὸς ξέρει τὶ μεγαλύτερες συμφορὲς τοὺς περίμεναν ἀκόμα!

Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ἔμεινε στὸ Γρανίτινο Παλάτι κοντὰ στὸν Χάρμπερτ μὲ τὸν Πέγκροφ, ἐνῷ ὁ Κύρος Σμίθ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Νάβ, ἐπῆγε νὰ ἐκτιμήσῃ μόνος του τὴν ἔκτασι τῆς καταστροφῆς.

Ἦταν εὐτύχημα ποὺ οἱ κατάδικοι δὲν προχώρησαν ὡς τὰ πόδια τοῦ γρανίτινου τοίχου. Τὰ ἐργοστάσια τῶν Καμινιῶν δὲν θὰ διέφευγαν τότε τὴν καταστροφή. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ κακὸ αὐτὸ θὰ διορθώνονταν εὐκολώτερα παρὰ τὰ ἐρείπια τὰ συσωρευμένα στ' ὀροπέδιο τῆς Τερψιθέας.

Ὁ Κύρος Σμίθ κι' ὁ Νὰβ πῆγαν κατὰ τὴν Εὐχαριστία καὶ πῆραν τὴν ἀριστερὴ ὄχθη, χωρὶς ν' ἀγκαλύψουν οὔτε ἴχνος καταδίκων· ἀλλὰ κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος τοῦ ποταμιοῦ, μέσα στὸ πυκνὸ δάσος, κανένα ὑποπτο σημάδι δὲν εἴδανε. Ἓν' ἀπὸ τὰ δυὸ ἔπρεπε νὰ παραδεχθοῦν τώρα,—καὶ τὰ δυὸ ἐπίσης πιθανά: ἢ ὅτι οἱ κατάδικοι ἐγνώριζαν τὴν ἐπιστροφὴ τῶν ἀποίκων στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιατὶ μπορεῖ νὰ τοὺς εἶδαν ὅταν περνοῦσαν τὸ δρόμο τῆς Στάνης· ἢ ὅτι, μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ ὀροπεδίου, χώθηκαν στὸ δάσος τῆς Ἀγαλλίδας, ἀκολουθῶντας τὸ ρεῦμα τῆς Εὐχαριστίας, κι' ἐπομένως ἀγνοοῦσαν τὴν ἐπιστροφή.

Στὴν πρώτη περίπτωσι, θὰ γύριζαν στὴ Στάνη, ποὺ ἔμενε τώρα χωρὶς ὑπεράσπισι καὶ ποὺ περιεῖχε τόσες προμήθειες, πολύτιμες γι' αὐτούς. Στὴ δεύτερη, θὰ γύριζαν στὸ λημέρι τους καὶ θὰ περίμεναν τὴν εὐκαιρία γιὰ καινούργια ἐπιδρομή.

Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ τοὺς προλάβουν. Ἀλλὰ κάθε ἐπιχείρησι, μὲ σκοπὸ νὰ λυτρώσῃ τὸ νησὶ ἀπὸ τοὺς κακούργους, κρέμονταν ἀκόμη ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ Χάρμπερτ. Ὁ Κύρος Σμίθ δὲν θάχε ὅλες του τὶς δυνάμεις καὶ κανείς, γιὰ τὴν ὥρα, δὲν μποροῦσε νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ὁ μηχανικὸς κι' ὁ Νὰβ ἔφθασαν στὸ ὀροπέδιο. Τελεία καταστροφή! Τὰ χωράφια ὅλα πατημένα. Τὰ στάχυα, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ θερισθοῦν, πεσμένα στὴ γῆ. Ἀλλὰ κι' ἡ ἄλλες φυτεῖες δὲν εἶχαν πάθῃ λιγώτερο. Ὁ λαχανόκηπος ξερριζωμένος. Εὐτυχῶς, στὸ Γρανίτινο Παλάτι ἦταν ἀποθηκευμένοι ἀρκετοὶ σπόροι, γιὰ νὰ ἐπανορθώσουν αὐτὲς τὶς ζημιές.

Ὅσο γιὰ τὸν ἀνεμόμυλο, τὰ σπιτάκια τῆς αὐλῆς, τὸ σταῦλο τῶν ὀνάγκηδων, αὐτὰ ὅλα εἶχαν καῇ. Μερικὰ ζῶα τριγύριζαν τρομαγμένα στὸ ὀροπέδιο. Τὰ πουλιά, ποὺ στὸ διάστημα τῆς πυρκαϊᾶς εἶχαν καταφύγῃ στὰ νερὰ τῆς λίμνης, γύριζαν τώρα στὴ συνειθισμένη τους θέσι καὶ κυλιοῦνταν στὶς λάσπες τῶν ὀχθῶν. Ἔπρεπε νὰ ξαναγίνουν ὅλα ἐξ ἀρχῆς.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κύρου Σμίθ, πιὸ ὠχρὸ ἀπ' τὸ συνειθισμένο, μαρτυροῦσε τὴν ἐνδόμυχή του ὀργή, ποὺ μὲ κόπο τὴν κρατοῦσε. Δὲν ἐπρόφερε ὅμως λέξι. Ἐκόπταξε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὰ ρημαγμένα χωράφια καὶ τὸν καπνὸ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τἀποκαΐδια, καὶ γύρισε μὲ τὸν Νὰβ στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ἡ ἀκόλουθες ἡμέρες ἦταν ἡ θλιβερώτερες ἀπ' ὅσες πέρασαν ὡς τώρα οἱ ἄποικοι τῆς νήσου Λίγκολν! Ἡ ἀδυναμία τοῦ Χάρμπερτ μεγάλωνε - ὁλόενα. Κάποια ἀσθένεια σοβαρώτερη, ἀποτέλεσμα ἴσως τοῦ μεγάλου φυσιολογικοῦ κλονισμοῦ ποὺ εἶχε ὑποστῇ, ἑτοιμάζονταν νὰ ἐκδηλωθῇ. Κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλετ προαισθάνονταν μιὰ τέτοια χειροτέρευσι τῆς καταστάσεως, ποὺ αὐτὸς θᾶταν ἀδύνατο νὰ ἀντεπεξέλθῃ.

Ἀλήθεια, ὁ Χάρμπερτ ἦταν βυθισμένος σὲ μιὰ νάρκη σχεδὸν ἀδιάκοπη καὶ κάθε τόσο εἶχε παραληρήματα δυνατά. Οἱ ἄποικοι δὲν εἶχαν ἄλλο νὰ τοῦ δίνουν παρὰ μερικὰ δροσιστικά. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἐμπόδιζαν τὸν πυρετό, ποὺ ἔδειχνε τάσεις νὰ γίνῃ κανονικὰ περιοδικός.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ τὸ κατάλαβε τὴν 6 Δεκεμβρίου. Τὸ δυστυχισμένο παιδί, ποὺ τὰ δάκτυλά του, ἡ μύτη του καὶ ταὐτιά του εἶχαν γίνῃ κάτασπρα, στὴν ἀρχὴ κυριεύθηκε ἀπὸ ἕνα ρίγος δυνατό. Ἔτρεμε σύσσωμο. Ὁ σφυγμός του ἦταν ἀδύνατος κι' ἀκανόνιστος, τὸ δέρμα του ξηρό, ἡ δίψα του μεγάλη. Σὲ λίγο τοῦ μπῆκε ὁ πυρετός. Τὸ πρόσωπο ζωήρεψε, τὸ δέρμα κοκκίνισε, ὁ σφυγμὸς ἔγεινε ταχύς. Ἀργότερα τὸ παιδὶ ἵδρωσε πολὺ κι' ὁ πυρετὸς ἄρχισε νὰ πέφτῃ. Ἡ προσβολὴ βάσταξε πέντε σχεδὸν ὧρες.

Πολὺ σόβαρὰ ὅλ' αὐτά! Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, ποὺ δὲν εἶχε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ κρεββάτι τοῦ Χάρμπερτ, ἦταν πιὸ βέβαιος ὅτι ὁ ἄρρωστός του εἶχε πάθῃ ἀπὸ διαλείπουσα πυρετὸ κι' ὁ πυρετὸς αὐτὸς ἔπρεπε νὰ κοπῇ μὲ κάθε θυσία στὴν ἀρχή, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀργότερα ἀθεράπευτος.

— Καὶ γιὰ νὰ κοπῇ, εἶπε στὸν Κύρο Σμίθ, μᾶς χρειάζεται ἕνα ἀντιπυρετικό.

— Ἀντιπυρετικό! ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός. Καὶ δὲν ἔχουμε οὔτε κίνα, οὔτε κινίνη!

— Ὄχι, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλετ· στὶς ὄχθες ὅμως τῆς λίμνης ὑπάρχουν ἰτέες καὶ ὁ φλοιὸς τῆς ἰτέας μπορεῖ κάποτε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν κινίνη.

— Ἄς δοκιμάσουμε, χωρὶς νὰ χάνουμε στιγμή! ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμίθ.

Ἔπρεπε, ἀλήθεια, νὰ δοκιμάσουν τὸ πρόχειρο αὐτὸ ἀντιπυρετικό, ἀφοῦ δὲν εἶχαν στὴ διάθεσί τους καλλίτερο, καὶ νὰ τὸ δώσουν στὴ φυσική του κατάστασι, ἀφοῦ δὲν εἶχαν τὰ μέσα νὰ βγάλουν τὸ *ἀλκαλοειδὲς* τοῦ φλοιοῦ, δηλαδὴ τὸ *σαλικίνο*.

Ὁ Κύρος Σμίθ ἐπῆγε μονάχος του κι' ἔκοψε ἀπὸ τὸν κορμὸ μιᾶς «μαύρης» ἰτέας ὀλίγα κομμάτια φλοιοῦ. Τὰ ἔφερε στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ὅπου τὰ ἔκαμε σκόνη. Κι' ἡ σκόνη αὐτή, τὸ ἴδιο βράδυ, δόθηκε στὸν Χάρμπερτ.

Ἡ νύκτα πέρασε πιὸ ἥσυχα. Ὁ ἄρρωστος εἶχε μερικὰ παραληρήματα, πυρετὸς ὅμως δὲν τοῦ ἦλθε τῇ νύκτα ἐκείνη, οὔτε τὴν ἄλλη ἡμέρα.

Ὁ Πέγκροφ ἄρχισε πάλι νὰ ἐλπίζῃ. Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ δὲν ἔλεγε τίποτα. Τὰ διαλείμματα μποροῦσε νὰ μὴν ἦταν ἡμερήσια, μὲ ἄλλους λόγους ὁ πυρετὸς νὰ ἦταν τριταῖος καὶ νὰ ξαναρχοῦνταν τὴν ἑπομένη. Ἐπερίμεναν λοιπὸν τὴν ἑπομένη αὐτὴ μὲ τὴ μεγαλήτερη ἀγωνία.

Ἀλλὰ καὶ τὴς ὧρες ποὺ ἦταν ἀπύρετος,

«Ὁ Χάρμπερτ ἄρχισε νὰ σηκώνεται..»

ὁ Χάμπερτ φαίνουνταν τσακισμένος. Τὸ κεφάλι του ἔπεφτε βαρὺ καὶ ζαλίζουνταν μὲ τὸ παραμικρό. Κι' ἄλλο συμπτωμα ποῦ τρόμαξε πολὺ τὸν ρεπόρτερ:

(Ἕκεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ'Ι' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἀγαπητοί μου,

Οἱ Βούλγαροι εἶνε οἱ ἐχθροί μας, οἱ μόνοι μας ἐχθροί. Ἦταν δηλαδὴ κι' οἱ Τοῦρκοι, χειρότεροι, ἀλλὰ ὡς ἕνα καιρό. Γιατὶ τώρα πιὰ αὐτοὶ οἱ κοπέλοι τὸ πῆραν ἀπόφασι: δὲν ἔχουν θέσι στὴν Εὐρώπη κι' ὁλοένα τραβιοῦνται, μαζεύουνται, κάνουν τόπο. Αὐτὸ ἄρχισε ἀπὸ τότε ποῦ ἀναγκάστηκαν νἀφήσουν τὴν Ἑλλάδα στοὺς Ἕλληνες, ἔπειτα τὴ Σερβία στοὺς Σέρβους, τὴ Βουλγαρία στοὺς Βουλγάρους καὶ καθεξῆς. Ἐχθρὸς ποῦ φεύγει, ποῦ ἀδειάζει τὴ γωνιά, δὲν εἶνε πιὰ ἐχθρός. Ἐνῷ ἀπεναντίας οἱ Βούλγαροι θέλουν νἀπλώνουνται. Ὁ ἐθνικός τους πόθος εἶνε χῶρος ἀπὸ αἰώνων Ἑλληνικός. Κι' ὄχι μόνον αὐτός, παρὰ ζητοῦν καὶ τὴν ἡγεμονία στὴ Βαλκανική. Θέλουν δηλαδὴ νὰ εἶνε αὐτοὶ ἀφεντάδες κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι δοῦλοι τους. Γι' αὐτὸ εἶνε ἐχθροί μας, κι' οἱ μεγαλήτεροι ἐχθροί.

Προχθές, μὲ τὴ βοήθεια τῶν Συμμάχων, τοὺς νικήσαμε, τοὺς ὑποτάξαμε. Ἀναγκάστηκαν νὰ ρίξουν κάτω τὰ ὅπλα καὶ νἀδειάσουν ὅλα τὰ ἑλληνικὰ μέρη ποῦ κρατοῦσαν αὐθαίρετ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου. Καὶ τώρα, ἄφαλοι, ὑποτεγμένοι, ταπεινοί, περιμένουν νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος καὶ νἀποφασισθῇ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους ἡ τύχη τους. Ἔτσι τοὐλάχιστο φαίνουνται τὰ πράγματα σήμερα. Ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ μπορέσῃ πιὰ νἀντισταθῇ. Καὶ ποιὰ θὰ εἶνε ἡ τύχη της μετὰ τὸν πόλεμο; Ἡ ἐκμηδένησι, ἡ ὑποδούλωσί της; Ὄχι. Ἡ Συμμαχία, ποῦ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἐλευθερία, κανένα λαὸ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ὑποδουλώσῃ. Ἡ τύχη λοιπὸν τῆς Βουλγαρίας θὰ εἶνε ὁ περιορισμός της στὰ φυσικά της καὶ δίκαια σύνορα. Δὲν θἀπλωθῇ ὡς ἐκεῖ ποῦ ἐγύρευε, δὲν θὰ πάρῃ χῶρες τῆς Ἑλλάδας, οὔτε τῆς Σερβίας, ἢ τῆς Ρουμανίας. Κι' ἀναγκαστικά, θὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ νοῦ της ὅτι μπορεῖ νὰ κυριαρχήσῃ στὴ Βαλκανική. Ὄχι! στὴ Βαλκανική, καὶ στὴν Ἀνατολὴ γενικά, θὰ κυριαρχήσῃ ἡ Φυλὴ ποῦ ἔχει τὰ μεγαλήτερα προσόντα καὶ τὰ περισσότερα ἱστορικὰ δικαιώματα. Κι' αὐτὴ πάλι χωρὶς νὰ ὑποδουλώσῃ κανένα, χωρὶς νὰ γίνῃ τύραννος κανενός.

Θὰ πῆτε; Ἐξοφλήσαμε λοιπὸν μὲ τὴ Βουλγαρία; Πάει κι' αὐτὸς ὁ ἐχθρός, ὅπως πῆγε κι' ὁ Τοῦρκος;— Δὲν τὸ πιστεύω... Ὁ Τοῦρκος τὸ πῆρε πιὰ ἀπόφασι γιὰ τὸν Βούλγαρο ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε. Ἡ ὑποταγή του εἶνε στιγμιαία. Στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του πάντα θὰ διατηρήσῃ τὴν ἰδέα του καὶ σὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ τὴν ξαναφανερώσῃ. Ἡ Μακεδονία, θὰ πῆ, εἶνε δική μου! Δική μου κι' ἡ κυριαρχία στὴ Βαλκανική! Ὥστε; Κι' ἀφοῦ τελειώσῃ ὁ μεγάλος, ὁ παγκόσμιος αὐτὸς πόλεμος, ἐμεῖς θἄχουμε κι' ἄλλον; Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι θὰ ξαναπολεμήσουμε; Θὰ μᾶς ἀφίσουν νὰ μετρηθοῦμε ἡ δυὸ Φυλὲς κι' ὅποια φάῃ τὴν ἄλλη;

Αὐτὸ δὲν φαίνεται σήμερα πολὺ πιθανό. Ἀπεναντίας μάλιστα βεβαιώνουν πῶς θἄνε ἀδύνατο. Γιατὶ μετὰ τὸν πόλεμο, θὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη «Κοινωνία Ἐθνῶν». Αὐτὴ θὰ λύνῃ εἰρηνικά, διαιτητικά, ὅλα τὰ ζητήματα ποῦ θὰ παρουσιάζουνται στὸ μέλλον ἀνάμεσα στὰ διάφορα Κράτη καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ σὲ κανένα νὰ ὁπλισθῇ καὶ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Γιὰ πολλὰ χρόνια, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἴσως, πόλεμος δὲν θὰ γίνῃ κανένας, πουθενά· ἐπομένως οὔτε Ἑλληνοβουλγαρικός.

Ναί, ἴσως, Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πῶς δὲν θὰ ἐξακολουθήσουν νἀνταγωνίζουνται ἡ δυὸ ἀντίπαλες Φυλές. Ὁ πόλεμος μὲ τὰ κανόνια καὶ τὰ τουφέκια μπορεῖ νὰ λείψῃ· δὲν θὰ λείψῃ ὅμως ὁ πόλεμος μὲ τὰ ὅπλα τὰ πνευματικά. Οἱ Βούλγαροι θὰ προσπαθοῦν ὁλοένα νὰ δείχνουνται ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὶς ἐπιστῆμες, στὴ βιομηχανία, στὸ ἐμπόριο, στὴν κοινωνική καὶ κρατική ὀργάνωσι. Κι' οἱ Ἕλληνες πάλι θὰ προσπαθοῦν νὰ δείχνουνται ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Καὶ νὰ ἰδοῦμε ποιὸς θὰ λάβῃ, ἢ καλλίτερα θὰ διατηρήσῃ, τὴν κυριαρχία στὴν Ἀνατολή. Γιατὶ τὴν κυριαρχία αὐτή, *κατ' οὐσίαν*, οἱ Ἕλληνες τὴν ἔχουν κι' ἀπὸ τώρα. Εἶνε Φυλὴ ἀνώτερη, εὐγενέστερη, ἐξυπνότερη, πιὸ πολιτισμένη, πιὸ *πνευματική*. Οἱ Βούλγαροι δὲν ἔχουν ἴσως παραπάνω παρὰ μιὰ θέλησι, μιὰ ἐπιμονή. Ἀλλὰ 'ς ὅλα τἄλλα εἶνε κατώτεροι. Ἡ φύσι τοὺς δὲν θὰ τοὺς βοηθήσῃ ποτὲ νὰ φθάσουν καὶ νὰ ξεπεράσουν τοὺς Ἕλληνες.

Μὴ νομίσετε ὅμως, ὅτι κι' ἡ θέλησι δὲν εἶτε σπουδαῖος παράγων. Στὸ τέλος γίνεται καγεὶς ἐκεῖνο ποῦ θέλει μ' ἐπιμονή. Κι' ὁ ἀντίπαλός του τότε, γιὰ νὰ τὸν νικήσῃ, πρέπει νἀναπτύξῃ μιὰ θέλησι ἐπιμονώτερη. Αὐτὸ θὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἑξῆς, γιὰ νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ ἐπικυρώσουν τὴν ὑπεροχή τους. Αὐτὸ πρέπει νὰ κάμουν, γιὰ νὰ νικήσουν τελειωτικὰ στὸ μεγάλο φυλετικὸ ἀγῶνα: Μὲ μεγάλη θέλησι, μὲ μεγάλη ἐπιμονή, μ' ἕνα σκοπὸ ὅλοι, νὰ βάλουν 'ς ἐνέργεια ὅλα τους τὰ φυσικὰ χαρίσματα καὶ 'ς ὅλα τὰ εἴδη, 'ς ὅλους τοὺς κλάδους, νὰ παρουσιάσουν θαύματα ἀκμῆς. Γράμματα, τέχνες, ἐπιστῆμες, βιομηχανίες, ἐμπόριο, ὀργανώσεις, τὰ Ἑλληνικὰ ὅλα πρέπει νὰ εἶνε τὰ καλλίτερα στὴν Ἀνατολή, τὰ τελειότερα. Τέτοια ποῦ νὰ τὰ θαυμάζῃ ὁ κόσμος. Τέτοια ποῦ οἱ Βούλγαροι νὰ τὰ φθονοῦν.

Πόλεμος πάντα· ἀλλὰ πόλεμος πνευματικός. Οἱ μεγαλήτεροί σας, σήμερα, πολεμοῦν στὸν ἄλλο, δοξάζουν τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα, τὴν ἑλληνικὴ ἀνδρεία, νικοῦν. Σεῖς μεθαύριο θὰ πολεμήσετε στὸν πνευματικό. Δὲν θἄνε κι' αὐτὸς λιγώτερο δύσκολος, οὔτε λιγώτερο ἔνδοξος. Φθάνει νὰ νικήσετε *κι σεῖς*, ὅπως σήμερα οἱ μεγαλήτεροί σας. Γιατὶ ἡ νίκη στὸν πνευματικὸ πόλεμο τοῦ μέλλοντος θὰ εἶνε ἡ τελειωτική. Αὐτὴ θὰ ἐπισφραγίσῃ τὸν θρίαμβο τοῦ μεγάλου Ἑλληνισμοῦ στὸν αἰῶνα!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΑΣΦΟΔΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Ἀκαρπη πάντα ἡ ἀσφοδελιὰ
Στὴν καυτερὴ εἶπε ἀμυγδαλιά:
—Ἐγὼ καὶ Σὺ ἔχουμε τὴ χάρη,
Πρῶτες νἀνθοῦμε τὸ Γεννάρη!..»

Καὶ λέει ἡ Ἀλεποῦ:—«Χαρὰ στὸ νοῦ
Τέτοιες ποῦ μᾶς πουλεῖ ξυπνάδες!
Τὸν ἄνερα της κι' ἡ κοσκινοῦ
Βάζει νὰ τοὺς πραματευτάδες!»

1918 ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μέσα στὸ μισοσκότεινο κελλὶ τοῦ γέροντος ἐρημερίου τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ, ἐνῷ ἔξω ὁ βορριᾶς φυσῷ καὶ τὸ φεγγάρι κατάχλωμο σκορπᾶ γύρω τὲς ἀργυρές του ἀκτίνες, δυὸ - τρεῖς Ἑλληνόπουλα, ἀφοῦ ἀδιάβασαν τὸ ψαλτήρι καὶ τὲς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀκροῶνται προσεκτικὰ τὰ λόγια τοῦ Παπᾶ Ἀνάστασή, ποῦ τοὺς διηγεῖται τώρα τοὺς δοξασμένους πολέμους τῶν προγόνων μας, τὶς τρόπαια τῆς Σαλαμῖνος καὶ τοῦ Μαραθῶνος. Ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος πάλλει ἀπὸ συγκίνησιν, τὰ γεροντικά του μάτια βγάζουν φλόγες, τὰ μαλλιά του σηκώνονται καὶ γεμάτος ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἐξορκίζει τὰ παιδιὰ νὰ φανοῦν ἄξιοι ἐκείνων.

Προχωρεῖ ὕστερα στὰ νεώτερα χρόνια τοὺς μιλεῖ γιὰ τὲς δοξασμένες μάχες τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Βουλγαροκτόνου, καὶ σὲ λίγο ἡ ὄψη του σκοτεινιάζει, δυὸ δάκρυα βρέχουν τὰ χλωμά του μάγουλα, τοὺς διηγεῖται τὴν πτῶσι τῆς Πόλης, γονατίζει καὶ μ' αὐτὸν γονατίζοντας καὶ τὰ παιδιά, εὔχονται τὴν ἀνάστασι τοῦ Γένους, παρακαλοῦν τὸν Θεὸν νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ νὰ γίνῃ πάλι τρισένδοξη καὶ μεγάλη..

Καὶ ὕστερα, δείχνοντας στοὺς μελλοντας τουρκομάχους τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, τοὺς βάζει νὰ ὁρκιστοῦν πῶς θὰ χύσουν καὶ τὴν τελευταία τοῦ αἵματός των στὰ γόνα γιὰ τὴν Πατρίδα μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κι' ἐκεῖνοι, βάζοντας τ' ἀσθενικά τους χέρια ἐπάνω στὸ ἱερὸ τῆς θρησκείας σύμβολο, σφίγγουν τοὺς μικροὺς τους γρόνθους κι' ὁρκίζονται ἐκδίκησι στοὺς τυράννους.

Ἀπὸ τὸ Κρυφὸ Σχολειὸ βγῆκε τὸ 21.

Κυριακὸς Ἀστὴρ

ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ι. ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Ἡ ἀῦρα σοῦ γλυκομιλεῖ,
καὶ τὸ φεγγάρι ἕνα φιλί
ἀπὸ ψηλὰ σοῦ στέλλει,
κι' ὁ ἥλιος *μὲς στὸ δειλινό*,
μ' ἕνα στεφάνι φωτεινὸ
νὰ σ' ἀγκαλιάσῃ θέλει.

Γιὰ σένα, ἀγνὴ ΠΑΙΔΙΟΥ ΨΥΧΗ,
στὸν Πλάστη κάνουν προσευχὴ
πανεύσωμα λουλούδια,
γιὰ σὲ κάθε πουλὶ γοργὸ
ψάλλει γλυκά· γιὰ σὲ κι' ἐγὼ
αὐτὰ μου τὰ τραγούδια!

Τραγούδι τῆς Λευτεριᾶς

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Νῖκος ἀπαντᾷ στὸ βιβλίο του τὴ λέξι «ἐψηλάφισε».

—Τί θὰ πῇ αὐτό; τὸν ρωτᾷ ὁ παππούς.

—Νά, ἔπιασε ἕνα ψύλλο καὶ τὸν ἄφισε!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κόκκινο Γάντι

* * *

—Καϊμένη Μαρία, λέγει ἡ μαμμὰ στὴν ὑπηρέτρια· ἔκαψες πάλι τὸν καφὲ δὲν πίνεται, θὰ τὸε πετάξουμε.

Κι' ἡ μικρὴ Πόπη ἐπεμβαίνουσα:

—Γιατί, μαμμά; Δὲν τὸν φυλᾶμε γιὰ τὴς βίζιτες;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κιόνι τοῦ Μαϊζανίου

* * *

Εἰς τὸ Σχολεῖον.

—Ποῖον λέγουν κατηγορούμενον;

—Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖται.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Προμηθέως Δεσμώτου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἀπλῶς μέρος εἰς τὴν Κληρωσιν· Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐπισυνάψῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρ. τοῦ Βυζαντίου

	ΝΗ		ΑΥ	
ΑΟ	ΚΟΝ	ΜΕ	ΤΡΑ	ΟΝ
	ΝΑ	ΑΙ	ΛΑ	
ΜΟ	ΠΕΝ	ΤΕ	ΡΟΣ	ΦΟ
	ΛΥ		ΒΙ	

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε ν' ἀπαρτεληεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε ἐφοδίων τοῦ μαθητοῦ.

Δημῶδες Αἴνιγμα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτόπ. τῆς Νίκης

Τριγύρω - γύρω θάλασσα
καὶ φῶς μέσα στὴ μέση.
Τί εἶνε;

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξεπεσμένου Λόρδου

L - ptnc - vnt - * - bt - d - tt

Λύσεις τοῦ 41ου φύλλου

α'.) Ρόδον, κρίνον, γαζία, γαρδένια. —β'.) Ὁ κάβουρας. —γ'.) Plus fait doueeur que violence.

19ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν εἰς τὴν Διάπλασιν τοῦ 1918—19.

Προκηρύσσεται σήμερα ὁ νέος, 19ος, Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος. Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει πολλὰ λόγια. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς θἄταν καὶ περιττά. Σᾶς μίλησα τόσες φορὲς γιὰ τὴς δυσκολίες καὶ τὴς ἀνάγκες αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως, ξέρετε τόσο καλὰ τὴ σημασία τοῦ Ξεσπαθώματος καί, τέλος, μἀγαπᾶτε τόσο πολύ, ὥστε δὲν μοῦ μένει ἀμφιβολία, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ σήμερα, ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, θἀρχίσετε νὰ μοῦ ἐγγράφετε συνδρομητάς.

Καὶ τοὺς ὅρους τοῦ Ξεσπαθώματος τοὺς *ξέρετε. Μένουν καὶ φέτος* οἱ ἴδιοι, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ποῦ προστίθεται διὰ τοὺς Πράκτορας. Θὰ σᾶς τοὺς θυμίσω λοιπὸν καὶ αὐτοὺς μὲ ὅση μπορῶ συντομία.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ 19ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1918, θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1919 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια ἢ ἐγράψῃ *νέους* συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους, ἢ τριμήνους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες *νέους* συνδρομητὰς θὰ λογαριάζωνται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα, θἀπονεμηθοῦν ὡς ἑξῆς:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ:— Θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς *Δεκαπέντε μόνον*, ἤτοι ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ, (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητάς, εἴτε καὶ μετὰ δύο). τὰ περισσότερα φύλλα, (πάντως ὅμως ὄχι ὀλιγώτερα των 520). Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν φύλλων μὲ τὸν τοῦ 15ου βραβευομένου, *θὰ βραβευθοῦν καὶ ὅλοι αὐτοί*, ὅσοι καὶ ἂν εἶνε. Ἐξ αὐτῶν ὁ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θἀνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος*· θὰ δημοσιευθῇ δὲ εἰς τὴν Διάπλασιν ἡ εἰκών του, καθὼς καὶ τῶν *λοιπῶν βραβευομένων*. (*Ἂν εἷς τὸν* Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ Σύλλογοι ἢ Ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντων, τότε θὰ ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*).

Εἰς τοὺς τυχόντας Πρώτης Τάξεως Βραβείου, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδεδομένων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος (ἤτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ *30 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ 25*.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ: — Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ ἀριθμὸν φύλλων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τοῦ τελευταίου τῶν λαβόντων βραβεῖον Α' Τάξεως.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών *των*, οἱ *εἰκοσιπέντε πρῶτοι*, κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἑπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον, ὁσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογήν των, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ *25 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 20*.

ΕΠΑΙΝΟΣ:—Ἔπαινος θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς *πάντας τοὺς λοιπούς*, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἀξίας *δέκα λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων*.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφει τὶς συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους, ἢ τριμήνους, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους, διὰ νὰ τοὺς στέλλῃ ὅλους μαζί.

2.—Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, *πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος*. Δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

3.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς Ξεσπάθωμα τοῦ *ἐμβάζοντος τὸ ἀπαίτιμον συνδρομητοῦ* καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀγανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ, εἴτε ὑπ' ἄλλου.

4.—Εἰς τὰ κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως, θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγραφόμενοι διὰ τοῦ ξεσπαθώματος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου.

(Ἕπεται τὸ τέλος) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 35 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1918.

ΘΑ πῆτε: Καλὰ ὁ Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος. Λήγει στὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὁ 18ος καὶ σήμερα προκηρύσσεται ὁ 19ος. Ἀλλὰ τὰ νέα τοῦ 1919; Θὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ ἔκδοσις «Μὴ μὲ λησμόνει», ἢ θὰ ἔλθῃ χαρὰ καὶ θὰ ἔχωμεν πάλι τὸ ὀκτασέλιδόν μας;— Ἐλπίδες ἔχω πολλές. Καμμίαν ὅμως βεβαιότητα διὰ νὰ σᾶς πῶ ἀπὸ τώρα. Ὅπως δήποτε, ὅλοι λέγουν ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε μακρυά. Καὶ φυσικά, ὅταν γίνῃ εἰρήνη, θὰ γίνουν ὅλα, ὅλα!

Διὰ τοὺς Πράκτορας τὸ εἶπα καὶ *τὸ ξαναλέγω*· Φέτος δὲν *εἶνε* ὅπως κάθε χρόνο. Τἀποτελέσματα τοῦ 18ου Διαγ. Ξεσπαθ. θὰ δημοσιευθοῦν πολὺ γοργότερα καὶ οἱ Πράκτορες πρέπει νὰ ἐξοφλήσουν τοὺς λογαριασμούς των *μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου*. Εἶνε ἡ τελευταία προθεσμία. Ὅσοι δὲν συμμορφωθοῦν, θἀποκλεισθοῦν. Καὶ θὰ τοὺς ἀναφέρω ὀνομαστὶ ὡς καθυστεροῦντας.

Ὡραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀτρόμητος Χειμάρα*, *Ἡρωϊκὸ Θρακόπουλο*, *Ἀλέτρωτος*, *Δημ. Σ. Κόκκινος*, *Μακεδὼν Πρόσκοπος*, *Φρέντος*, *Παπουτσωμένος Γάτος*, *Ἀεροναύτης*, *Γαλαξίας*, *Χρυσανγή*, *Σπαθὶ τοῦ Διάκου*, *Πατρωνόπουλο* καὶ *Κυανόλευκο Λάβαρο*.— Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλά των λόγια.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ κροτάσεις λεπτὰ 50· Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Κόκ. Γαρ.*, *Χρυσ. Ἀκτῖνα*, *Ἀνθ. Μονοπάτι*, *Κιθέζαν*, *Ἄρην*, *Ἐπτάλοφον*, *Σουλιώτισσαν*, *Συριανοπούλαν*.— ἡ *Κορωνὶς τῶν Ζιζανίων* μὲ *Σανθ. Ἱππότ.*, *Πειρακτήρ.*, *Νικ. τ. Αὔρ*, *Ψεύτ. Κουκλ.*, *Ρισκιαν. Ἐαρ. Νύκτα*.—τὸ *Πατρωνὸ Φυτάνι* μὲ *Τρελ. Ἀσυγγάνα*.—ἡ *Ἀνατέλλουσα Σελήνη* μὲ *Κυθέρειαν*, *Τρελλοαρσ.*, *Τραγ. τ. Ἀεύτ.* — ἡ *Ἀτρόμητος Χειμάρα* μὲ *Αὐτόν*, *Ἥπειρον*, *Ἑλληνόπ.* *Ἠπειρώτ.*, *Ἡρ. Σοῦλι*, *Σωλιώτισσαν*, *Βερβέναν*, *Πειρακτήριον*, *Βαρκούλαν τ. Ἀμβρακικοῦ*.—τὸ *Ζήτω ἡ Ἑλλάς* μὲ *Νεαρ. Νυέτεκτ.* *Ἀνίκ.* *Ἑλληνα* καὶ μὲ ὅλους τοῦ Κράτους; *Ἀνικήταν*.—ἡ *Μανὸν μὲ Αὔτοκρ.*, *τ. Βυζαντ.*, *Φεωχὸ Χαμομ.*, *Χρυσόφτ.* *Ἐλπ.*, *Μπουμπουλίναν*, *Μαρκησίαν*, *Ἀκροποτ.*, *Κυκλαμ.*, *Γρατζιέλλαν*, *Ἰδιότροπην*, *Φρέντον*,—ὁ *Λέων τῆς Χαιρωνείας* μὲ *Ἑλλ. Σεβ.*, *Κορ. τ. Βουν.*, *Ἀτρόμ.* *Ἀμαζ.*, *Τσαχπίναν*, *Σκανδαλιάραν*, *Βαρωνίδα*, *Τρελλοαρσ.*

Ἀνταλούζαν.—ἡ Δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ *Ναυτόπ. τ. Νίκης, Μαρκησίαν* καὶ μὲ ὅλους τοῦ Κράτους Ἀνικήτων.—ὁ *Νεαρὸς Ντέκεκιεβ* μὲ *Ναυτόπαιδα, Λευτ. τοὺς Σκλ., Χαλ. Κόσμου, Μπουμπουλ., Σουλιώτισ., Ἑπτάλοφ., Πειρακτ., Κυθέρειαν.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χρυσοστέφανον Ἀπόλλωνα* (ἐγκάρδια συλλυπητήρια·) *Ἥρωα τῶν Δολιανῶν* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς* (ὅλα ἐλήφθησαν συνεμορφώθην μὲ τὴν παραγγελία σου κι' ἔστειλα λυσόχαρτο· *Ναυτόπαιδα* (τὸ ἔλαβα· δὲν πειράζει·) *Φεγγὸ Χαμομηλάκι* (κι' αἱ δύο χαρές σου πολὺ δικαιολογημένες·) *Παιδὶ τοῦ Μέλλοντος* (λάθος· ποῦ δὲν ἔχει σημασία· ὁ Κυρκ. ὄχι ἀκόμη·) *Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο* (τὰ ἔλαβα· στεῖλέ την·) *Κορυολανὸν* (ἀμόδιος νὰ τὸ διαφεύσῃ εἶνε ὁ ἴδιος·) *Κῦμα τοῦ Αἰγαίου* (ὅλα τὰ γράφεις στὸ ἴδιο χαρτί· νὰ ξέρῃς ὅτι πᾶνε χαμένα·) *Ραβινὲ* (πῶς γίνεται νὰ λείψουν; ἡ κίνησις, ἡ ζωὴ τοῦ φύλλου εἶνε αὐτά·) *Αἰολέα* (λαμβάνω τόσα πολλά, ὥστε δημοσιεύω ὅ,τι τραβήξω· ἂν δὲν ἔτυχε κανένα δικό σου, τί πταίω;) *Βαρκούλαν τοῦ Ἀμβρακικοῦ* (τόμοι ἐπὶ πιστώσει δὲν στέλλονται·). *Κόμητα Πατρῶν* (δρ. 3,50 καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 4·) *Ξανθὸν Ἱππότην* (περαστικὰ στὸ χέρι κι' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τόση ἀγάπη· (ἡ διόρθωσις ἔγεινε, πιστοποιητικὸν περιττό·) *Στοιχειωμένο Δάσος* (τί ἔστειλες; ἂν δὲν ἦτο καλὸν καὶ δὲν ἐνεκρίθη; ἀρίνω δεξιότι καὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ κληρωθῇ·) *Τιμημένο Τουφέκι* (ναί, ἀργότερα·) *Ναυτόπαιδα τῆς Νίκης* (ἔλαβε, εὐχαριστῶ, ἔστειλα·) *Ἀθάνατον Ἑλλάδα* (περαστικά, ἔστειλα·) *Ἄγγελον Φίλωνα* (ὁ κ. Φαίδων λυπεῖται πολὺ ποῦ δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ βιβλίον· εἶνε τόσα χρόνια ἀφότου ἦτο φοιτητής!) πρώην *Κένταυρον* (ὁ κ. Φαίδων ἔλαβε τὸ γράμμα σου καὶ σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπανέλθῃ 'ς αὐτὸ τὸ θέμα·) *Διαβολάκι τ. Ἀρσακείου* (τίποτε δὲν ἔλαβα·) *Νεαρὸν Ντέκεκιεβ* (περαστικά· διὰ τὰς 3 δρ. συνεμορφώθη·) *Μανὸν* (ἔλαβα εὐχαριστῶ· περαστικὰ στὸν μπομπᾶ·) *Ὡραῖο Θαλασσοπούλι* (τέτοιους φακέλλους δὲν ἔχω·) *Θλιμμένην Ψυχήν*, (ἐνεκρίθησαν, ἀλλὰ θὰ κληρωθοῦν; ἔστειλα·) *Ἐνιαίαν Ἑλλάδα, Ἑλλ. Οὐρανόν, Τελευταῖον Παλαιολόγον, Ἀήττητον Ἑλληνα, Ἔνδοξον Μιλτιάδην* κτλ. κτλ.

Ἀνατέλλουσαν Σελήνην, Ἀγορὰν Τσιγγάνων, Ἀντίνοον, Μεγάλην Ἰδέαν (ἔλαβα· εὐχαριστῶ.)

Τεύθραν, Ἀδραμυττινούλαν, Διάττοντα Ἀστέρα, Χρυσόφτερην Ἐλπίδα, Κων. Παπαν., Νέστον, Παγωμένην Φωτιάν, Βαρβάνιαν, Λέοντα τῆς Χαιρωνείας (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *24ην Σεπτ.* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ Κ.ΕΙΑΣ ΒΑΛΕΡΙΑΝΑΣ

Τὸ διήγημα καὶ τὸ δράμα μαζὶ εἰς ἕνα τόμον μ' ἐκτενῆ προλεγόμενα. — Τυπώνεται εἰς ὀλίγιστα ἀντίτυπα ἐπὶ ὁλλανδικοῦ χάρτου, διὰ τοὺς βιβλιοφίλους.— Τιμᾶται δραχ. 5.— Θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ θὰ τὸ λάβῃ ὁποιος στείλῃ ἀπὸ τώρα τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὸν κ. Γρ. Ξενόπουλον, ὁδὸς Εὐριπίδου 38, Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 17ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

333. Λεξίγριφος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον
Δυὸ φθόγγοι μουσικοί·
Στὰ εὔσομα τὸ τρίτον μου
Λουλούδια θὰ βρεθῇ·
Καὶ μέσ' στὰ ὄσπρια κύττα
Τὸ σύνολόν μου, λύτα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ Ἀστέρος

334. Αἴνιγμα

Ἀπόστολος τὸ ἀρσενικόν μου
Καὶ ὀρυκτὸν τὸ θηλυκόν μου.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τρελλὸ Ἀηδονάκι

335. Τρίγωνον

* * * * = Γυνὴ τῆς Γρεφῆς.
* * * = Μέλος τοῦ προσώπου.
* * = Ζῶον.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἰνδαλμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ

336. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Τ' ἀρχικὰ τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι ζη-συμένων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

Δίδω, κάτω, βραχύς, πορθμός, ψεῦδος.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Πατρινόπουλο

337. Ἐλλιποσύμφωνον

Ειε - ο - ειαο - ο - ειο - εαα

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Μανὸν

338. Γρίφος

ον ον
ον ον ον
ΤΟΝ ον ον ον
ΦΡΟ ον ον ὅλοι Γ
ον ον ον
ον ον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 27 καὶ 28

222. Ἔσθῃ (ἐ, θῄρ.) — 223. Λέβης-Κέβης.— 224. Θυμοῦ κράτει (Κατὰ στήλας, ἀριστερόθεν, ἐκ τῶν ἄνω.) — 225-229. Διὰ τοῦ Θ: Μύθος, θόλος, θεῖος, αὔθις, ἠθος.—230. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (ἐμΜΕσος, ἀΤΕλής, εὐΩδης ἰσορΡΟπία, προΛΟγος, μεΓΙστος, ἰΑτός.) —231. Οφαὶ τοῖς ἡττημένοις (οὐ. ἔτη-σὺ-τεμ ἐν εἷς.)

232. Μενέλαος (μὲ ναὶ λαός.) — 233. Αἰκυτος-Αἴγυπτος.

224. ΡΑΠΤΩ
ΡΗΝΟΣ
ΛΑΓΟΣ
ΓΑΔΟΣ
ΣΑΜΟΣ

235. ΠΑΡΙΣΙΟΙ (ΠΑρος, ΡΙον, ΣΙδηρος, ΟΙμοι.) — 236. Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ.—237. Γυναῖκ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. (Γῆν ἐξοίκος μονὴ σιγὴ-φέρει.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχεῖα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

—[ΙΗ'—360]—

Ἐνιαία Ἑλλάς, οἱ μὴ συμμορφούμενοι, πρὸς τὸ «Θυμοῦ κράτει» γίνονται γελοῖοι.

Κορωνὶς τῶν Ζιζανίων
Ξανθὸς Ἱππότης

—[ΙΗ'—361]—

Σουλιώτισσα, εὐχαριστῶ γιὰ τὰς εὐχάς σου. *Ναυτόπαι*, δέχομαι. — *Γλυκὺ Παρελθόν.*

—[ΙΗ'—362]—

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ
Ἀνεξάρτητος ὑποψηφ. Δημοψηφ.

—[ΙΗ'—362]—

Προτείνω ἀντάλλαγὴν Μ. Μ. μὲ ὅλους. —*Μεγάλη Ἑλλάς*, δὲν ἀπόντησε, ἀσθενοῦσα. Μὲ συμπεράσμον ἐγέλασα!.. Ὄχι ἰδέα!!. Κρίμα!..—*Βαρωνίς*, θέρμις ἔπαψαν; — *Ἀντιγόνη*, εὐκολα ξεχνᾷ;! *Ἀθάνατος Ἑλλάς*

—[ΙΗ'—363]—

Γιμνε τῆς *Ἐλευθερίας* ὑπόσχομαι ὑποστήριξιν ὑμῶν εἰς τὸ Δημοψήφισμα. *Ὀδυσσεύς*

—[ΙΗ'—364]—

Ναυτόπαι, διότι κ' ἐγὼ στεροῦμαι ἰδικῆς σου, γράφω ὅμως.
(Μεσολόγγιον) ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΦΩΤΙΑ

—[ΙΗ'—365]—

ΣΙΔΗΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐπίσης διορίζονται. Ἀντιπρόεδρος *Εὐκλείδης*. Ναυτικῶν *Αὐτοκράτωρ τῆς Τραπεζοῦντος*. Περιθάλψεως *Σπάθι* τοῦ *Παλαιολόγου*. Ἀσφαλείας *Νέστορ*. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι. Διεύθυνσις: Μίλησιν, ὁδὸς Ἄρεως 32, Πειραιῶς.

—[ΙΗ'—366]—

Μετὰ τὴν διάλυσι τῆς Δημοκρατίας, θέλοντας νὰ μάστε σὲ κραταιὸ Σύλλογο, *προσχωροῦμε* στὸ «*Βασίλειον*».

ΓΑΛΑΝΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ
ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

—[ΙΗ'—367]—

Νικηφόρον Σίφος; Νὰ ἦταν ἔστι!;!; *Τρελλὴ Νέοτης, Λευτεριά, Τρελλὴ Ἀτσιγγάνα.*

—[ΙΗ'—368]—

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΩΝ

Διορίζεται ὑφυπουργὸς ἀντιπροσώπων: *Ναυείλος*

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Διορίζονται Στρατιωτικοὶ Διοικηταὶ (ἀντιπρόσωποι) Καρδίτσης· *Γόρδιος Δεσμός*, Καλαμῶν· *Κάβο Ματαπᾶς*: Σπάρτης· *Πανελλήνιον Μεγαλεῖον* Σύρου. *Πλοίαρχος Νέμος.*

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ψευδωνυμοῦχοι νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις, ἢ νὰ ἐγγραφοῦν ἁπλῶς ὁπαδοί, ἄς ἀπευθυνθῶσι πρὸς Σπυρίδωνα Γιαμούζην, Λευκάδος 2. Ἀθήνας.

—[ΙΗ'—369]—

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΩΝ

Μυστηριώδης *Προσωπιδοφόρε*. εὐχαριστῶ; δεχόμεθα, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεννοηθῇς προφορικῶς μὲ τὸν κ. Γιαμούζην. ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Σπυράκόπουλος, Κῦμα τοῦ Αἰγαίου, Χ. Γ. Σμυρνιουδάκης, Α. Βαρδάνης, Ι. Γ. Σμυρνιουδάκης; Ν.Κ. Φραγκουλής, Θ.Γ. Φλεριανός, Γ. Ν. Σκαρλατίδης.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θλιμμένη Ψυχή.

ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ: Βαρκούλα τοῦ Ἀμβρακικοῦ

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ: Μ. Σγουρός, Κ. Δ. Παπαδημητρίου.

ΒΟΛΟΥ: Ι. Α. Καρακίτης, Τιμημένο Τουφέκι,

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ψυχὴ τοῦ Ἀπείρου.

ΠΑΤΡΩΝ· Ι. Κ· Γαλανόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Ι. Κατραμάδος, Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, Κούλα Α. Ἀλεξάνδρου; Μ. Κουνουσιώτης.

ΠΥΡΓΟΥ· Σ.Κ. Σταυρόπουλος.

ΣΥΡΟΥ· Ν. Μ. Πολέμης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ· Κ. Γ. Ντοῦρος, Δ. Χριστίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: Ἰωάν. Γ. Σμυρνιουδάκης ἐν Ἀθήναις καὶ Ἔρατὼ Χ. Φερετζόγλου ἐν Μιτυλήνῃ, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ-ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99